

SCÉNÁŘ

ak jsem chodil s Werichem na ryby

Dne 28. listopadu 2019 jsme natáčeli rozhovor s panem Jiřím Muzikantem, narozeným 20. března 1930 společně se svým dvojčetem Evou ve Vysokém Mýtě. Ještě před 2. světovou válkou se pan Muzikant stal skautem, který jej připravil na celý další život. Později vystudoval učitelství a stal se srdcem i duší profesorem. Nejen skauting a pozdější láska k učitelské profesi formovaly našeho pamětníka. Už jako náctiletý se díky svému tatínkovi Norbertovi Muzikantovi seznámil s panem Janem Werichem. A nám vyprávěl jednu z mnoha zajímavých historek s ním.

„S Werichem jsem chodil na ryby. Oni byli strašně dobří kamarádi s mým otcem.“

„Když Werich sem přijel na ryby, tak první zastávka byla u Muzikantů. A vždycky říkal: Berto, nemáš něco dobrého? Nalil koňak. A říká: Hele to je dobrý, tak já si tady udělám čárku, až přijedu, abys mi to nevychlatal.“

Ve Vysokém Mýtě byl potravinářský obchod U Žižků, který vlastnili manželé Žižkovi. Jednou, když nemohl jet s Werichem na ryby tatínek, protože měl moc práce, nezbývalo nic jiného, než aby jel tehdy asi sedmnáctiletý Jiří Muzikant s ním.

„A první věc byla, že on přijel Buickem, který mu poslal Voskovec sem, a já jsem trochu s tím víc bouchl a on říká: Hele mladej, s tím se nebouchá, to není český výrobek!“

„No a pak jsme jeli k Žižkům, a teď budu trochu sprostěj, ale musím to říct. Pozdravil a říká: Paní Žižková máte nějaký pstruhy? Jede se mnou dneska mladej Muzikant a my hovno chytmem.“

Na řece jménem Loučná bylo v té době diplomatické pásmo, kde řadoví členové rybářského spolku nemohli chytat, protože se tam převážně zdržovali vzácnější a větší ryby. Lovil tam například i americký velvyslanec se svým tajemníkem. Ale Werich toto pásmo využíval jen velmi zřídka, protože to byl velice dobrý rybář a uměl si poradit s každým prostředím.

„Na mém obstěném pásmu byli raci a ti se vyváželi do lahůdkářství v Praze. Tady jsme je chytli a vlakem poslali ráno v šest a v deset hodin už se prodávali.“

„Jednou tady byl se svou dcerou, tak já jsem s ním byl na těch rakách. To se chytalo do takových sítěk, teď by ti ochránci přírody nás kárali, poněvadž my jsme chytli na louce žáby a na ty žáby potom raky. Ale těch bylo tolik. Na té síťce bylo vrchovatě raků, takže třeba dvacet raků. Ty nejmenší jsme házeli zpátky a ty větší se konzumovaly jen ocásek a klepeta. A z toho byla výborná pomazánka.“

A co nám pan Muzikant kladl po celou dobu našeho rozhovoru na srdce?

„Važte si svobody. To je teda v pořádku, že můžete vyjet kdykoliv kamkoliv. Já jsem objel Evropu až po devět a osmdesátým roce.“

Zdroje :

<https://www.i60.cz/clanek/detail/19167/kterak-jan-werich-jezdil-do-vysokeho-myta-na-ryby>

https://www.idnes.cz/pardubice/zpravy/werich-koupil-konak-a-slo-se-na-ryby-vzpominaji-ve-vysokem-myte.A111230_161454_pardubice-zpravy_klu

Píseň Nebe na zemi – Jan Werich